

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

ram Agatham, & quidam sancti patres Romã uisitarunt, quod non fecerint curiositate exitus probauit. Proinde mihi placet in istis facultatibus, quod etiam uota talium peregrinationum commutentur in alia opera. atq; utinam gratis cõmutarentur.

CONCLUSIO XLI.

Caute sunt ueniã Apostolicã p̄dicandã, ne populus false intelligat eas præferri, cãteris bonis operibus charitatis.

EGO sic dicerẽ ad populũ, Ecce fratres, scire uos oportet, qđ triplex est genus bonorũ operum, qđ expensionibus pecuniã fieri potest. Primũ & ante oĩa, Si quis pauperibus donet, aut proximo egenti mutuet, & oĩno in quacunq; necessitate laborãti subueniat. Hoc opus sic est agendũ, ut etiã intermittendã sint structurã Ecclesiarũ, & omittendã oblationes ad uasa & ornamenta Ecclesiarũ. Postq; hoc fuerit factũ, & nõ restat qui egeat, Tum secundũ erit, nostras & in nostris terris Ecclesias & hospitalia, & publicã uilitatis estructuras primũ iuuare. Postq; aut id fuerit factũ, tum demũ si placet, potestis & pro indulgentijs redimendis tertio loco dare. Quia in primo est mandatũ Christi, in nouissimo illo nullum mandatũ. Si dixeris, Ista prædicatione parum colligetur pecuniarũ per indulgentias. Respondeo, Credo Sed quid hoc mirũ, cum Pontifices per indulgentias non quærant pecunias, sed salutem animarũ, ut patet in ijs, quas dant in cõsecrationibus Ecclesiarũ & altarium. Ideo nõ uolunt per suas uenias impedire meliora, sed promouere potius charitatẽ. Ego libere dico, quod qui aliter docet populũ, & hunc ordinem peruertit, nõ doctor, sed seductor populi est, nisi quod populus propter peccata sua meretur aliquñ non audire ueritatẽ recte p̄dicari.

CONCLUSIO XLII.

Docendĩ sunt Christiani, qđ papã mens nõ est, redẽptionẽ ueniarũ ulla ex parte cõparandã esse opibus misericordiã,

Papã intelligo, ut supra dixi, prout sonat personã publicam, id est, ut per Canones nobis loquitur, Non enim sunt Canones qui prædicet ueniã dignitatẽ cõparari operibus misericordiã.

Patet autem Conclu. Quia præceptum dei infinita dignitate præstat, eo quod per hominem quoq; permittitur, ac nullo mō

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.
do præcipitur, Cum illic sit meritum, hic nullum.

Hic obijcitur.

At ueniæ redimuntur per pium opus, puto contributionem ad fabricam, uel captiuorum redemptionem, ergo sunt meritoria. Respondeo, Non loquor de opere, sed de uenijs, nam opus illud poterat fieri sine uenijs, non enim alligatur necessario uenijs. Veniæ autem sine opere concessæ nihil conferunt, sed tantummodo auferunt. Opus autem sine uenijs confert, quia illic nostra recipimus, hic damus. Et ideo illic carni, hic seruitur spiritui. Et breuiter illic naturæ, hic satisfit gratiæ. Quare ueniæ seorsum sumptæ sunt incomparabiles ad opus misericordiæ.

Item opus sine uenijs purius est, quæ cum uenijs, & ueniæ sunt operis aliquod uitiû, quia recipit mercedem suâ, immo plus quæ mercedem suâ. Sanctius itaq; agerent, si nude contribuerent, & non propter uenias. Non quod ueniæ sint malæ & noxiæ, sed quod abusus peruersus nocet, dum tale opus nõ facerent, nisi ueniæ essent, ac sic finis opis huiusmodi fit ueniæ, imo ipse homo, qui quærit quæ sua sunt, cû deberet opus propter deum & gratis facere, & uenias nõ aliter acceptare, quæ gratis, sibi non propter contributionem datas, ut sic illi uenias non emant, nec isti uendant, oportet enim utrobique esse gratuitâ donationem, uel erit manifesta simonia, & uenditio turpissima. Sed quis hæc populo dicit, quando dicitur, Impone gratis, & ego concedo gratis.

Item, Timendû ne per illâ ordinis peruersitatē magna in ecclesia alatur idololatria. Quia si populus doceatur propter pœnæ euasione cõtribuere (quod spero nõ fiat, & si multi forte sic intelligant) tunc clarû est, quod nõ propter deû contribuunt, & erit timor pœnarû, seu pœna idolû eorum, cui sic sacrificant. Quod si ita fieret, tale aliquod malû ageret in ecclesia, quale olim in Romanis gentilibus agebatur, quæ Febri & alijs læuis & noxijs numinibus seruebât ne læderent. Ideo hic uigilandû pro populo, & tã dubia, atq; periculosa negotia uix doctissimis cõmittenda.

CONCLUSIO XLIII.

Docendi sunt Christiani, quod dans pauperi, aut mutans egenti, melius facit, quam si uenias redimeret.

HANC sic pono propter rudes, nã satis ex prædictis patuit.

H ij